

[Elmqvist.]

høringen, og saa vidt jeg erindrer, gik den tidligere Justitsminister Steinckes Forslag ogsaa ud paa, at det skulde være Dommeren, der afhørte anklagede.

Jeg kan ikke sige andet end, at jeg finder, at der kan være nogen Tvivl om, hvilket der her er det rette. Kan vi efterhaanden naa dertil, at vore Dommere evner at vise, at de er det upartiske Led i Forhandlingerne, er den Faktor, som intet Standpunkt har taget forud, er jeg tilbøjelig til at tro, at det for tiltalte er mere betryggende, at Afhøringen finder Sted fra Dommerens Side, saaledes som Landsdommer Haack foreslaar, og saaledes som det er Tilfældet i Øjeblikket. Har tiltalte faaet det Indtryk, at Dommeren er den upartiske Faktor, vil han sikkert ofte føle sig langt mere tryk ved Dommerens forstaaende Afhøring end ved Anklagerens aggressive Afhøring.

Det kan jo ikke nægtes, at vore Anklagere meget ofte indtager en meget aggressiv Holdning under deres Afhøringer. Nu hjælper det naturligvis paa Forholdet, hvis Afhøring paabegyndes af Forsvareren, saaledes som Justitsministeren har hævdet det; men vi fra vor Side er tilbøjelige til at slutte os til Tanken om, at det fortsat ligesom hidtil skal være Dommeren, der skal foretage Afhøringen. Men om dette Spørgsmaal er vi selvfølgelig ogsaa villige til at forhandle nærmere i Udvalget.

Vi hilser fra vor Side med Glæde de Bestræbelser, som Lovforslaget anviser for Indskrænkning af Forundersøgelserne og Gennemførelse af Bevisumiddelbarhedsprincippet i større Udstrækning end hidtil, og vi vil gerne yde vor Støtte dertil i videst muligt Omfang, idet vi anerkender, at Muligheden af at naa den størst mulige Retfærdighed forøges derved, at Vidner og Beviser i saa stor Udstrækning som muligt fremføres direkte for de dømmende Myndigheder. Men man maa ikke være blind for, at ogsaa dette medfører forøgede Bekostninger.

Jeg er her ved Afslutningen af den Omtale, jeg paa mit Partis Vegne har ønsket at gøre Lovforslaget til Genstand for. Endnu skal jeg kun angaaende Detailspørgsmaal nævne, at vi er imod, at

Ankefristen for Appel til Højesteret ned sættes. Vi hilser med Glæde de Forenklinger, der er gennemført med Hensyn til Udtagelse af Nævninger, og de Ændringer, der foreslaas med Hensyn til Adgangen til at lade Nævningerne udtale sig om formildende eller skærpende Omstændigheder. Og vi hilser med Glæde, at Retten til at vælge imellem Nævningedomstol og andre Domstole bortfalder, medens vi derimod er noget betænkelige ved, at Underkredsens Antal fastsættes ved Normeringsloven i Stedet for ved Retsplejeloven.

Jeg skal hermed slutte. Vi fra vor Side er altsaa parate til at gaa ind i en saglig og overvejende velvillig Forhandling om det foreliggende Lovforslag, selv om vi paa enkelte Punkter ikke kan følge dette eller mener, at det bør overvejes, om Reformerne, det indeholder, ikke bør tages i langsommere Tempo, saasom Domsmandsinstitutionens Indførelse, eller om endnu mere gennemgribende Ændringer bør gennemføres, saaledes med Hensyn til Offentlighed og Nævningeinstitution.

Alt dette saavel som forskellige andre Detailspørgsmaal, som vi kunde ønske afgjort anderledes, kan der jo imidlertid forhandles om i Udvalget, idet det er vort Haab, at der ud af de mange gode Tanker, som Lovforslaget indeholder, og de Forbedringer, det byder paa, Tanker og Forbedringer, som saa mange udmærkede Jurister har været med til at skabe, maa kunne fremkomme en revideret Retsplejelov, som i endnu større Udstrækning end den gældende maa kunne tjene til Befolkningens Bedste, baade til Værn for Retsikkerheden, til retfærdig Deling af Ret og Skel mellem Borgerne og ikke mindst til retfærdig og human Behandling af dem, der er kommet i Konflikt med Samfundets Love, og som, uanset hvor stor eller hvor ringe Undskyldning der kan anføres for dem, har et ubetinget Krav paa, at Samfundet giver dem den humane og retfærdige Behandling, som vi selvfølgelig alle ønsker de skal have, og som vi alle mener de har Krav paa.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Tingets næste Møde afholdes Tirsdag